

תת"ע 5872/10/22 - מדינת ישראל נגד תאמר עומר

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 5872-10-22 מדינת ישראל נ' עומר
תיק חיזוני: 50154105345

בפני כבוד השופטת סיגל דבורי
מואשינה מדינת ישראל
נגד תאמר עומר
נאשמים

החלטה

1. לפניה בקשה לביטול פסק דין אשר ניתן נגד המבוקש ביום 16.01.2023 בהעדר התייצבות, על יסוד הוכחת זימונו כדין.
2. כנגד המבוקש ניתן ביום 19.11.2020 ד"ח בגין נהיגה ברכב מבלי שהיא המבוקש חגור בחגורת בטיחות, בנסיבות לתקנה 83 ב (א) לתקנות התעבורה. כתוצאה מאישור המסירה הסרוק לנוט המשפט, זמן המבוקש כדין מכתובתו ואילו הזימון חזר מסיבת "לא נדרש". אישור המסירה מולא כאמור רבות ציון שם עובד הדואר וחתימתו וכן موعد המסירה (וראה לענין זה **עפ"ת 22-10-2016 (מחוזי חיפה) עבד אלגני נ' מדינת ישראל (26.12.22)**).
3. המבוקש מצדיו מתנצל על אי התייצבות לדין שלדבריו נבע מהי מסירת הזימון. מעין בבקשתו עולה כי אין בה כל התייחסות לאישור המסירה הסרוק בנט המשפט ולמעשה לא נטענה כל טענה בדבר אי תקינות האישור הנ"ל.
4. נטען כי עת הוגשה הבקשה לה夷יפט ע"י בא כח המבוקש היה על מנת לא לשלוח את הזימון לכתובה בא כוחו. לענין זה לא צורפו אסמכתאות.
5. עוד נטען כי המבוקש לא ביצע את העבירה.
6. המשיבה מתנגדת לביטול פסק הדין, בהתבסס על אישור המסירה המפורט לעיל וכי אין בטיעוני המבוקש כדי להצביע על עיוות דין או פגם בחזקת המסירה כדין.
7. לאחר ששאלתי את טענות הצדדים בצדדים באתי לכל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.
8. על אחד משני אדנים יכול בית המשפט לבסס את מסקנתו לביטול פסק דין שניתן בהעדרו של הנאשם; סיבה מוצדקת לאי התייצבות או מניעת עיוות דין (לдинן מפורט ומורחב, ראו **רע"פ 17/2017 מדינת ישראל נ' סאלם (25.3.2018)** (להלן: "ענין סאלם")).

עמוד 1

לענין אי התיאזבות לדין, הרי שאין בעמדת המבוקש כדי לסתור את חזקתה המסירה כדין ואף אין בטענותיו כל התייחסות, כאמור, לאישור המסירה המצוי והסרוק לנט המשפט. אך, אין רשאי המבוקש לפטור עצמו מעמידה בנטול הרובץ על כתפיו להראות כי אי קבלת דבר הדואר נבע מסיבות שאין תלויות בו וראה לענין זה **עפ"ת 22-22 25991-2022 (מחוזי חיפה) איזגיאיב נ' מדינת ישראל (15.12.22)**. **הזמןון למשפט נמסר לידי הנמען הרשות.**

משמעות אישור המסירה בו מצוין כי הדואר "לא נדרש", כshima כן היא, שהמעערר לא ניגש לדואר ולמעשה נמנע מלדרוש את הדוח שנסלח אליו בדואר רשום. מכאן הנטול עובר למעערר להראות כי מחדלו איננו תוצאה של הימנעות מכוונת, אלא כי מדובר בסיבות שאין תלויות בו. המערר בעניינו, לא עשה דבר וחצי דבר כדי לברר את נסיבות המסירה הנטענת מול הדואר".

וראה **עפ"ת (מחוזי חיפה) 22-09-2047 סלומן נ' מדינת ישראל**, כבוד השופט סלאמה מיום 24.10.22

9. לענין חשש מעיות דין - אין בעצם הבדיקה לכשעצמה כדי להקים "חשש לעיות דין" וראה שם, הלכת סالم, עמ' 5 פיסקה 16. יש להצביע על שיקולים כבדי משקל, שיש בהם **פוטנציאלי ממשי לשינוי התוצאה**, על מנת שיבוטל פסק הדיון בעילה של חשש לעיות דין. וכי שהובהר בע"פ 6920/07 חסן נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] (4.9.2007):

"המונח 'ਊיות דין' פורש בפסקתו של בית משפט זה כמרקחה שבו תוכאת המשפט הייתה יכולה להיות שונה שונה עקב גם מסויים שנפל בהליך... או כמרקחה שבו נפל בהליך גם פרוצדורלי כה חמור היורד לשורשו של עניין עד שקמה חזקה שנגרם עיות דין ללא צורך בהצבעה על קשר סיבתי בין הפגיעה לתוצאה" (שם, בפסקה 7).

10. ודוק, בענין זה נקבע, כי על הטוען לקויהה של עילה בדבר חשש לעיות דין, להציג טעמים הנתמכים בריאות שיש בהם **פוטנציאלי ממשי לשינוי התוצאה** (עניין 'סالم'). טענותיו של המבוקש אין מצביעות על פוטנציאלי ממשי כנדרש.

11. מכלול הנימוקים האמורים לעיל, הבקשה לביטול פסק הדיון נדחתת.

ניתנה היום, ד' ניסן תשפ"ג, 26 מרץ 2023, בהעדר הצדדים.